

m'ntaal

46: winter

Redactioneel

Yfke de Jong

Jaja daar zijn we weer met een spiksplinternieuwe m'ntaal! In deze m'ntaal worden super interessante scriptielezingen besproken, komen de stages aan bod en is er weer een InTenS over de grens! Daarnaast worden ook de spetterende activiteiten van InTenS nog eens samengevat en kan je kennis maken met je medestudenten door middel van InTenSe mensen! Je kunt je vrienden overstromen met interessante feitjes uit de TW-related iets rubriek en mocht je in deze barre wintertijd zin krijgen in een lekker kopje chocomel, zoek dan ook niet verder, wij hebben namelijk getest welke chocomelk nou het allerlekkerst is! En zo is er natuurlijk nog veel meer wat deze m'ntaal weer zo prachtig maakt, maar dat laten we jullie lekker zelf ontdekken.

Dus pak een lekker kopje chocomelk erbij, ga bij het haardvuur zitten en geniet van dit heerlijke leesvoer!

Liefs!

Op Stapel

3 maart: Bètagala

Colofon

Hoofdredactie:

Laura Ermers

Redactie:

Simon Claassen

Sam Theunissen

Manon Willems

Floor van Heerwaarden

Yfke de Jong

Louka van Lier

Annelieke Versteeg

Michelle Kleinherenbrink

Fleur Hartskeerl

Marjolein van Hoften

Jillis Jansen

Vormgeving:

Thijs Trompenaars

Voorkant:

Yfke de Jong

Marjolein van Hoften

Verder werkten mee:

Helen de Hoop

Anne van Asseldonk

Stella Punselie

Van de voorzitter

Laura Ermers

Hij is er weer! Iets later dan gepland, maar dat maakt 'm niet minder leuk. Na de tentamens hebben we natuurlijk allemaal weer zeeën van tijd om deze prachtige editie te absorberen. De colleges zijn nog pas net begonnen en dat nieuwe ritme valt wel zwaar moet ik zeggen, zeker als je bedenkt dat we sinds 20 december al geen college meer hadden gehad! Afijn, deze m'taal zal al jullie 'ik-moet-weer-eens-om-07:30u-mijn-bed-uit-god-nee' leed verzachten door het diverse aanbod leesvoer. Daarnast hebben we weer superleuke activiteiten voor jullie in de planning, dus je vervelen hoeft in ieder geval niet ;).

Hopelijk tot snel op een activiteit en veel leesplezier!

Liefs,

Laura

Inhoudsopgave

Redactioneel.....	2
Op Stapel.....	2
Colofon.....	2
Van de voorzitter.....	3
Van de OpCo.....	4
Het XVIIe bestuur stelt zich voor.....	5
Scriptielezingen.....	9
Homoseksueel codeswitchen?.....	11
InTenSe mensen.....	12
Quotes.....	14
Intröreünie.....	15
Sponsorbericht.....	16
Tw-related iets.....	18
Taalpuzzel 1.....	20
InTenS over de grens in...Ghana.....	21
Pluimen I.....	25
M'nstage.....	26
InTenS test...chocomel.....	28
Code-mixing of toch niet?.....	30
Pluimen II.....	31
Taalpuzzels 2 en 3.....	32
Diner rouler.....	33
Een Hoop Taal.....	34

Van de OpCo

Louka van Lier

Ik ben Louka van Lier en maak dit jaar deel uit van de opleidingscommissie van Taalwetenschap. Dit mag ik samen doen met Stella Punselie en Kirstin Bleumink, wat ik super leuk vind!

Wat wij doen in de opleidingscommissie is onder andere de traditie van het organiseren van spui-uurtjes in stand houden, waar alle jaarlagen met opmerkingen over bijvoorbeeld cursussen of tentamens bij ons terecht kunnen. Zo zijn we afgelopen weken weer bij de eerste- en tweedejaars langs geweest om zoveel mogelijk feedback te ontvangen. Tijdens deze uurtjes vragen we zowel naar positieve punten als punten van verbetering en proberen dit vervolgens allemaal mee te nemen. Verder zal de opleidingscommissie dit jaar bijvoorbeeld ook weer de OER (Onderwijs- en Examen Regeling) gaan bekijken en hierover advies uitbrengen.

Ik vind het vooral erg leuk dat we kunnen bijdragen aan de kwaliteit van de opleiding en dat we mee kunnen helpen om ervoor te zorgen dat iedereen zo tevreden mogelijk is. Daarbij vind ik het ook interessant om te leren hoe het achter de schermen eigenlijk allemaal werkt en over het voeren van vergaderingen. Naast de studentleden zitten er ook docentleden in de opleidingscommissie. Samen met hen zullen we ook overleg hebben, bijvoorbeeld over de cursussen. Grotendeels dankzij jullie ingevulde evaluaties en feedback bij de spui-uurtjes kunnen deze vervolgens daar waar nodig verbeterd worden. Ook als jullie hiernaast nog vragen of opmerkingen hebben, kunnen jullie altijd bij ons terecht.

Verder worden er ook wel eens borrels of lunches georganiseerd, voor onder andere de opleidingscommissies. Hier kun je weer nieuwe mensen leren kennen. Zo zijn Stella, Kirstin en ik een aantal weken geleden naar de constitutiereceptie van de Universitaire Studenten Raad geweest en hebben we een kennismakingsborrel met de Facultaire Studenten Raad gehad (met gratis warme chocomel!).

Van een jaartje opleidingscommissie kun je uiteraard heel veel leren. Maar behalve deze formele activiteiten, zitten er dus ook wat leuke informele activiteiten bij.

Het bestuur stelt zich voor

XVIIe bestuur

Hee allemaal!

Mijn naam is Laura Ermers en ik zal aankomend jaar de voorzitter zijn van de mooiste studievereniging van Nijmegen: InTenS natuurlijk. Ik ben in Nijmegen verzeild geraakt doordat ik hier in de buurt (Millingen aan de Rijn, praktisch gezien Duitsland) ben opgegroeid en altijd in Nijmegen op de middelbare school heb gezeten. Deze prachtige stad wilde ik niet verlaten en ik vind het inmiddels zelfs zó leuk dat ik er mijn eigen plekje heb :).

Naast proberen mijn studentenleven een beetje in het gareel te houden maak ik ook heel fanatiek muziek.

Mijn muzieksmaak is net zo divers als de bierkaart van onze stamkroeg Van Ouds, het gaat namelijk echt alle kanten op. In orkesten speel ik echt klassieke werken maar in bandjes ben ik niet vies van (hard)rock, en ook baby shark behoort tot mijn repertoire. Hiernaast ben ik nog wel eens geneigd om een beetje krachttraining te doen in de sportschool en ambieer ik nog altijd te gaan rugbyen (ooit).

Ik ben vanaf moment één erg betrokken geweest bij InTenS, vooral als fanatiek borrelbezoeker maar ook als PubCielid en als intromentor. Hier heb ik mijn enthousiasme voor de vereniging ontwikkeld en ik hoop dat mijn passie dan ook door zal schemeren in mijn bestuursjaar! Ik heb er in ieder geval vertrouwen in dat ik er met mijn allerliefste bestuursgenootjes een fantastisch jaar van ga maken!

Het bestuur stelt zich voor

XVIIe bestuur

Haa allemaal!

Mijn naam is Elsa Opheij, ik ben 19 jaar en ik kom uit Venlo. Dit jaar heb ik de eer om secretaris van InTenS te zijn! Naast het besturen probeer ik het komende jaar ook mijn tweede jaar van Taalwetenschap zo goed mogelijk af te ronden. Als ik niet op mijn kamer ben is de kans groot dat je me bij mijn derde thuis (op de bestuurskamer van InTenS) kunt vinden, hoewel ik zo nu en dan een uitstapje maak naar de 8e verdieping voor chocomel(sa) of de 20e voor het mooie groene uitzicht over Nijmegen.

Hoewel mijn conditie een beetje verwaarsloosd wordt sinds ik niet meer hockey, volg ik wel geregeld een cursus bij het sportcentrum. Daarnaast vind ik het heel leuk om de hele avond spelletjes te spelen, InTenS paarse hartjes te haken en speel ik dwarsfluit bij de harmonie in Venlo. Ik ga ook nog elk weekend terug naar huis, waar ik na een week afkicken dan eindelijk weer kruumelvlaais kan praten (nee grapje ik zeg gewoon vrolijk de hele week door “haije” tegen iedereen).

Hoewel je me vaak treft op de mail, vind ik het ook heel leuk om gewoon even te kletsen over van alles en nog wat. Ik vind mijn bestuursjaar tot nu toe ontzettend leuk, al helemaal omdat ik dit mijn leuke bestuursgenootjes en alle lieve leden van InTenS mag doen!

Het bestuur stelt zich voor

XVIIe bestuur

Ik ben Jorrit, ik ben de Penningmeester van het 17e bestuur. Ik ben 23 en zit (zoals het hele bestuur) in mijn tweede jaar van Taalwetenschap. Ik kom neergedaald uit het verre Friesland, maar ben na een goede 160 kilometer zuidwaarts fierljeppen (Ik had nog nooit een rivier gezien, dit leverde problemen op) in Nijmegen aanbeland.

Ik had ooit nog wel eens hobby's, maar nu heb ik LingLab. In de tijd die ik overhoud buiten bonnetjes controleren en vruchteloos aanfrutten in Rstudio zit ik nog wel eens re-

creatief op een racefiets (ja, ik ben zó oud) of ben ik aan het hardlopen.

Waarschijnlijk leidt mijn functie niet tot al te veel andere vragen bij jullie behalve “stuur tikkie/rekeningnummer”, in welk geval de respectievelijke antwoorden zijn “kan niet” en “NL64RABO0322561248”, of “wat doen jullie in godsnaam met mijn contributie?” in welk geval het antwoord neerkomt op “ingewikkeld” op een zacht bedje van heel veel cijfertjes. Mocht er nog iets anders zijn waar ik je mee kan helpen of wat ik je kan uitleggen, laat het dan vooral weten. Ik heb ontzettend veel zin in dit jaar (ook al zijn we alweer op de helft) met dit fantastische bestuur en hoop jullie allemaal goed van dienst te kunnen zijn.

Het bestuur stelt zich voor

XVIIe bestuur

Hoi y'allemaal!

Ik ben Maartje van de Beek, 21 jaar en dit jaar jullie Commissaris Externe Betrekkingen. Als je me wel eens hebt horen praten heb je waarschijnlijk al kunnen horen dat ik uit de fantastische provincie Noord-Brabant kom. Ik ben opgegroeid in het dorp Drunen maar zeg vaker dat ik uit de Efteling kom. Inmiddels was ik het trainen nogal zat en woon ik, samen met mijn vele planten, op kamers in Nijmegen. Ik woon gelukkig zo dicht bij de stad dat het geen probleem is om 's avonds naar huis te rollen.

Ik zit nu in het tweede jaar van mijn bachelor en wanneer ik niet hard aan het studeren ben, ben ik waarschijnlijk Netflix series aan het bingen (ik weet dat dat heel cliché is maar het is wel waar). Mijn zaterdagen breng ik door in de kringloopwinkel waar ik inmiddels al 5 jaar werk. Daarnaast houd ik heel erg van kunst en ga ik graag naar musea. Ook zorg ik met heel veel liefde voor mijn eerder genoemde plantenbaby's.

Ik heb heel veel zin in het komende jaar. Als je een vraag hebt of gewoon gezellig wilt kletsen met een kopje koffie of thee, laat het me weten!

Scriptielezingen

Manon Willems en Louka van Lier

Het is misschien alweer een tijdje geleden, maar zeker nog noemenswaardig: de scriptielezingen! Vier scriptieschrijvers hebben zich ingezet om er weer een leerzame avond van te maken. Door middel van het kort vertellen van hun onderzoek en het geven van nuttige tips, zijn zij er in geslaagd om bij een groot gedeelte van de toekomstige scriptieschrijvers een stukje schrijfstress weg te nemen. De gastsprekers deze avond waren Sam, Hanne, Emma en Inge. Ieder van hen vertelde enthousiast over hun onderzoek.

Sam heeft haar scriptie geschreven over de classificatie van naamwoorden in het Avatime, een taal gesproken in Ghana. Sam heeft vooral gekeken naar de rol van levendheid en de vorm van referenten voor de classificatie van de naamwoorden. De participanten moesten twee experimenten uitvoeren. In het eerste experiment hoorden de participanten eerst een non-woord en moesten zij uit zes afbeeldingen de referent kiezen die volgens hen het beste paste bij het zojuist gehoorde pseudowoord. In het tweede experiment kregen de participanten één afbeelding te zien en twee non-woorden te horen. Ze moesten daarna aangeven welk pseudowoord het beste bij de afbeelding paste. Uit het eerste experiment kwam dat participanten niet door naamwoordklasse worden beïnvloed bij het kiezen van referenten met een bepaalde vorm. De levendheid lijkt wel belangrijk voor het koppelen van referenten aan woorden uit bepaalde naamwoordklassen. De resultaten van experiment twee laten deze rol van levendheid echter niet zien.

Hanne heeft de invloed van vloeken in het Nederlands op pijnperceptie onderzocht. Vloeken is een veelvoorkomende reactie op pijn en in het Engels schijnt vloeken pijnverlagend te werken. In haar experiment moesten participanten hun hand in ijswater houden, terwijl ze een vloekwoord of een neutraal woord herhaalden. Hierbij werd de hartslag gemeten en gekeken hoe lang de participanten het volhielden en hoeveel pijn ze ervoeren. Het vloeken bleek geen pijnverlagend effect te hebben ten opzichte van een neutraal woord.

Emma heeft gekeken naar het effect van expliciete fonetische instructie

Scriptiezingen

Manon Willems en Louka van Lier

bij Nederlandse senioren op het bewustzijn van het onderscheid tussen de Engelse klanken /æ/ en /ɛ/ en finale /t/ en /d/ en op de vaardigheid om deze Engelse klanken te herkennen in woorden. Expliciete fonetische instructie is het bewust maken van subtiele verschillen tussen klanken in een tweede taal. In Emma's onderzoek hebben participanten een woordkennistaak en een auditieve perceptietaak uitgevoerd in een pre-test en een post-test. Tussen de pre-test en de post-test kregen de participanten de fonetische instructie over één van de twee klankcontrasten. In de woordkennistaak moesten participanten aangeven of woordparen gelijk of verschillend zouden klinken als de woorden uitgesproken zouden worden. In de auditieve perceptietaak kregen ze een woord te horen, waarbij ze moeten aangeven welk woord ze gehoord hadden. Daarbij konden ze kiezen uit twee woorden van een minimaal paar met de klanken /æ/ en /ɛ/ en finale /t/ en /d/. Uit de resultaten is gebleken dat expliciete fonetische instructie bij senioren een positief effect heeft op het bewustzijn van en het herkennen van Engelse klanken.

Inge heeft in haar scriptie gekeken naar de beoordeling van natuurlijke spraak en Lombardspraak in ruis. Wanneer sprekers zich bevinden in een omgeving met veel lawaai, passen zij hun spraak aan aan dit lawaai. Dit wordt het Lombardeffect genoemd. In haar onderzoek hebben mannelijke en vrouwelijke participanten zinnen in ruis beoordeeld. Alle zinnen werden zowel in natuurlijke als in Lombardconditie aangeboden in ruis. Uit haar onderzoek kwam naar boven dat Lombardspraak (aangepaste spraak aan lawaai) beter verstaanbaar is in ruis dan natuurlijke spraak. Daarnaast blijken vrouwelijke sprekers beter verstaanbaar in ruis dan mannelijke sprekers. Daarnaast is gebleken dat vrouwen een groter verstaanbaarheidsvoordeel hebben van Lombardspraak, waardoor het Lombardeffect groter is voor vrouwelijke sprekers dan voor mannelijke sprekers.

We hebben hiermee heel diverse onderwerpen en interesses kunnen horen, maar allemaal even interessant. Het is de sprekers dus erg goed gelukt om er een leuke avond van te maken!

Homoseksueel codeswitchen?

Laura Ermers

Aan mij was de schone taak een taalwetenschap-gerelateerd iets te schrijven. Na een halfjaar compleet te zijn ondergedompeld in de wereld van het codeswitchen (thanks LingLab2: i had fun) kom je heel wat artikelen tegen, echter sprong er één uit. Dat was er een die het verband tussen codeswitchen en homoseksualiteit bekeek: voor mij een zeer interessante combinatie van onderwerpen. Ik besloot er iets dieper in te duiken en zo leek de opdracht tot het produceren van een tw-related iets toch nog goed te komen. In het artikel werd onderzoek gedaan naar verschillen in code switch tussen mensen die zich identificeren als homoseksueel en mensen die zich identificeren als heteroseksueel.

Het is niet helemaal de LingLab-codeswitch die we gewend zijn: het gaat namelijk niet om het wisselen van twee talen in eenzelfde communicatieve situatie, maar het gaat meer om het verschil in gebruik tussen *restricted* en *elaborated* coding. Restricted coding wil zeggen dat het taalgebruik verder niet toegelicht hoeft te worden omdat degene waarmee je in gesprek bent dezelfde interesses/achtergrond/kennis heeft. Dit wordt gekenmerkt door gebruik van minder voorkomende adjectieven en adverbia. Elaborated coding is taalgebruik waar de betekenis niet zo specifiek is en waarbij je er niet meteen vanuit kunt gaan dat je gesprekspartner je dus begrijpt. Bij deze coding worden vaker voorkomende adjectieven en adverbia gebruikt om het voor de luisteraar begrijpelijker te maken.

Er werden drie groepen gemaakt: één groep met alleen maar homoseksuelen, een tweede groep met zowel homoseksuelen als heteroseksuelen en een derde groep met alleen maar heteroseksuelen. De participanten werd gevraagd om homo-erotische plaatjes te beschrijven. De verwachting was uiteindelijk dat de eerste groep meer gebruik zou maken van de eerdergenoemde restricted coding, vanwege die common ground tussen de spreker en de luisteraar.

Helaas werden voor deze hypothesen geen significante resultaten gevonden, opmerkelijk was wel dat homoseksuelen significant langer over de plaatjes bleven praten dan dat heteroseksuelen dat deden.

InTenSe mensen

Floor van Heerwaarden

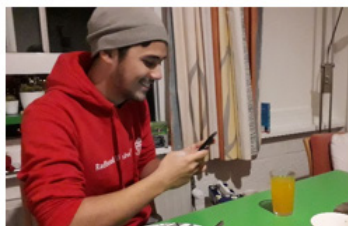
Welkom bij InTenSe mensen, waarbij een eerstejaars en een ouderejaars samen gaan eten in het gezelschap van een pubcie-lid zodat alle ongemakkelijke momenten vereeuwigd kunnen worden en met heel InTenS gedeeld kunnen worden. Dit keer waren de gelukkige vrijwilligers Samuel uit het eerste jaar en Tamara uit het tweede jaar. Aangezien beide geen kamer hebben waar je gemakkelijk met drie mensen kunt eten, werd het etentje bij mij gehouden. Vervolgens werden alle dieetwensen besproken en niet veel later hadden we een vegetarisch pastagerecht waarin kaas geen hele grote rol speelt gekozen.

De avond van het diner brak aan. Tamara arriveerde als eerste. Nadat ze uit mijn uitgebreide drankaanbod, bestaande uit water, limonade, thee, twee open flessen oude cola en Oostblok-Fanta voor limonade gekozen had, werden we opgeschrikt door mijn belachelijk luide bel: Samuel was aangekomen. Hij koos Oostblok-Fanta. Niet veel later stonden we met z'n drieën in de keuken. Samuel sneed de paprika, Tamara de knoflook en ik bediende de hakmolen. Hierin werden eerst vier tomaten en vervolgens een paar handenvol noten vermorzeld. Tijdens het snijden van de knoflook merkte Tamara op dat het mesje dat ik haar gegeven was niet erg scherp was, waarna ze zich met hetzelfde mesje sneed. Ze vond echt dat dit haar punt alleen maar meer kracht mee gaf, aangezien het mesje niet door haar huid heen gekomen was.

Er is een kleine fotorapportage gemaakt van het snijden van de paprika, het roeren van de saus en het voorproeven (zijn deze foto's een manier om op de scheppen over mijn belachelijk schone galgenveld-keuken? ... misschien). Natuurlijk hebben we voor het serveren de borden bestrooid met verse kruiden. Voordat we konden gaan eten moest Samuel nog een Snapchat maken van zijn Oostblok-Fanta.

Tijdens het eten zijn veel verschillende zaken besproken, zoals het drukke rooster van Samuel, die naast Taalwetenschap ook Spaans studeert, Russisch leert én net teruggekeerd was van een Esperanto weekend. Van daaruit was het geen verre sprong naar TDB, waar Tamara student-assistent is. Ik had me echter voorgenomen om alleen de leuke dingen te vermelden, dus we gaan verder naar Samuels huisgenoten. Als iemand nog een kamer over heeft, zou hij dit graag horen. De dingen waar hij nu mee te maken krijgt gaan van een lesbisch stel in een vechtscheiding tot politie die om half zes 's ochtends binnen komt stormen op zoek naar een drugsdealer. Andere onderwerpen die aan bod zijn gekomen zijn tandenborstels, Star Wars, bejaarden met schizofrenie en prostaatkanker, Marvel-doden en onderbroekgeheimen.

InTenSe mensen

Floor van Heerwaarden

Na de afwas kwam mijn buurman en commissiegenoot de sinterklaascadeautjes voor de sinterklaasactiviteit brengen (niet InTenS, het spijt me), zodat ze de volgende dag ingepakt konden worden. Deze cadeaus hebben we natuurlijk direct geïnspecteerd, om te kijken of er iets bij was wat de moeite waard was. Het eerste wat we vonden was een glitter-eenhoorn. Al gauw bleek dat de glitter afgaf (in vind nog steeds overal glitter) en het duurde niet lang voordat Samuel zoveel glitter op zijn gezicht had zitten, dat de beste oplossing was om geen gezicht meer te hebben (zie foto). De mooiste cadeaus waren echter de wasbeer douchespons en washand. Samuel vond deze zo fantastisch dat hij zich last-minute nog inschreef voor de sinterklaasactiviteit. Ik ben blij om te vermelden dat hij na een avond lang strijden inderdaad naar huis is gegaan met de was(beer)hand.

Quotes

Gevleugelde uitspraken

“Ik breng mezelf toch behoorlijk in de problemen in die -2 minuten die ik nog heb” - Marc van Oostendorp

Suzanne Brouwer: “Hoezo denk je dat de bijendans wel leerbaar is?”

Sam: “Nou ik zie het niet voor me dat kleine bijen in zo’n klasje les krijgen van ‘dit is hoe je het doet’”

Jorrit: “Ze krijgen BIJles”

Theaterzaal lacht

Jenna: “Ik kom niet meer bij”

Introreünie

Marjolein van Hoften en Michelle Kleinherenbrink

Maandag 11 november was het dan, zo'n twee maanden na de introductie, tijd voor de introreünie. We gingen met de introlopers, intro-ouders en een deel van de IntroCie eten bij Van Buren. Vanaf zes uur kwam iedereen binnen. Toen iedereen eenmaal aan tafel zat en voorzien was van veelal non-alcoholische drankjes (want wij zijn een stel brave kindjes), was het tijd om te beslissen wat we gingen eten. Hier ontstond nogal wat discussie over want wie neemt er nou eigenlijk een heel driegangenmenu? Kunnen we dat wel op? Hoe krijg je daar als nu al arme studentjes het beste voordeel uit? Dit was nog een hele klus om uit te rekenen (die rekenkunsten zijn bij mij in ieder geval al vlug achteruitgegaan), maar gelukkig hebben we allemaal een rekenmachine op onze telefoon. Uiteindelijk ging iedereen toch maar voor dat driegangenmenu, vooral omdat we allemaal dachten dat de rest dat ook deed.

Toen het eten arriveerde, konden we wel merken wie de echte ouders van de groep waren, want terwijl de een al stiekem een frietje naar binnen schoof, wachtte de ander nog netjes tot iedereen eten had. Emma moest zich ook nog even voorbereiden, want ze moest haar eetmodus nog inschakelen (lees: een knot in doen). Met de haren uit de weg konden we dan eindelijk beginnen met eten en genieten van zowel een voor-, hoofd- als nagerecht.

Na dit uitgebreide driegangendiner zijn we nog met enkelen de stad in gelopen opzoek naar een leuk plekje en we zijn, min of meer gevlucht voor de regen, uiteindelijk gestrand bij een cafeetje op de markt, waar we nog lekker hebben genoten van een heerlijk warme thee en nog wat extra hebben bij gekletst. Al met al was het heel gezellige avond.

Sponsorbericht

Thuiszorg INIS

Ben jij opzoek naar een leuke bijbaan in de thuiszorg? Met flexibele werktijden en goed te combineren met bijvoorbeeld een studie?

Dan zijn wij opzoek naar jou!

Thuiszorg INIS is een HKZ-gecertificeerde thuiszorgorganisatie met ruim 300 medewerkers. Wij bieden thuiszorg op maat, waarbij de wensen van de cliënt centraal staan. De kleinschaligheid van Thuiszorg INIS garandeert een hoge betrokkenheid van onze collega's, waarbij kwaliteit en klantgerichtheid de belangrijkste uitgangspunten van onze dienstverlening zijn.

Met als motto "Persoonlijk & Vakkundig" bieden wij verpleging, persoonlijke verzorging, begeleiding en hulp in het huishouden.

Als Medewerker Huishoudelijke Hulp voer je ondersteunende werkzaamheden uit bij de client thuis, overeenkomstig met de geldende indicatie en zorgplan, waarbij rekening wordt gehouden met de zelfredzaamheid van de cliënt. Denk hierbij aan:

Stofzuigen

Stof afnemen

Dweilen

Badkamer

Toilet

Afwassen

Bed verschonen

Jouw profiel:

Je hebt een stabiele en zelfstandige persoonlijkheid: integer en klantgericht.

Je werkt hygiënisch en ordelijk, aan de hand van voorschriften en afspraken in het zorgplan.

Je beheerst de Nederlandse taal in woord en geschrift en beschikt en daarnaast beschik je over goede omgangsvormen.

Je houdt van je werk en van de mensen die onze aandacht, hulp en zorg nodig hebben.

Ons aanbod

Zelf in te delen werktijden.

(In overleg) ruilen van diensten.

Relaxte werktijden (tussen 8.00 en 20.00 uur, afhankelijk van je eigen beschikbaarheid).

Een bruto uurloon van €10.76,-.

Opbouw van vakantiegeld (8%).

Eindejaarsuitkering (7.4%).

Pensioenopbouw.

Gratis cursussen en trainingen.

En uiteraard (onbetaalbaar) waardering van je cliënten voor de door jou geleverde diensten en aandacht!

Interesse?

Dan ontvangen wij graag jouw CV met daarbij een korte motivatie via: nijmegen@thuiszorginis.nl

TW Related iets

Simon Claassen

Het was weer tijd om de stukjes voor de m'ntaal te verdelen en ik kreeg, zoals wel vaker, weer eens een TW-related iets in de schoot geworpen. Bij gebrek aan inspiratie voor iets anders, wat deels ook de reden is dat ik met het TWeetje in de nieuwsbrief heb moeten stoppen, heb ik besloten om dit stukje te wijden aan een kwestie waar ik nu al jaren mee zit, namelijk de uitspraak van de velaire fricatieven, oftewel “ch” en “g”, in het Nederlands. Voor degenen die nog geen fonologie hebben gehad of überhaupt niet zo goed thuis zijn in de fonologie van het Nederlands zal ik even wat achtergrond geven, inclusief een mooi knipseltje uit de officiële IPA-tabel.

Palatal	Velar	Uvular
c ɟ	k ɡ	q ɢ
ɲ	ŋ	ɴ
		ʀ
ç ʝ	x ɣ	χ ʁ
j	ɰ	
ʎ	ʟ	

Van oorsprong werden “ch” en “g” in het grootste gedeelte van Nederland uitgesproken als de velaire fricatieven [x] en [ɣ], te zien in de vijfde rij van de middelste kolom, terwijl ze in het zuiden van Nederland en in Vlaanderen al sinds lange tijd worden uitgesproken als postpalatale fricatieven, [ç] en [ʝ], wat natuur alom bekendstaat als de zachte g. Tegenwoordig heeft de uitspraak van beide klanken als een stemloze uvulaire fricatief, dus als [χ], zich vanuit Holland verspreid door een aanzienlijk deel van het Nederlandse taalgebied, met als gevolg dat veel sprekers van het Nederlands tegenwoordig geen onderscheid meer maken tussen beide klanken en het begin van zowel het woord “chronisch” als het woord “Groningen” dus uitspreken als [χROʊ].

Ik merk echter, zowel bij mezelf als bij anderen, dat sprekers met deze uvulaire fricatief toch op een punt nog wel onderscheid maken tussen “ch” en “g”, namelijk wanneer deze klanken intervocaal voorkomen. Zo klinkt de klank in het woord “lachen” mij toch wezenlijk anders in de oren dan de klank in “vlaggen”. Ik vraag me af welke van de twee klanken dan anders wordt uitgesproken en hoe deze klank dan wel wordt uitgesproken. Ik heb

door de jaren heen verscheidene hypothesen geformuleerd, die allemaal niet heel waarschijnlijk zijn.

Mijn eerste hypothese was dat de klank in “vlaggen” wordt uitgesproken als een stemhebbende in plaats van een stemloze uvulaire fricatief, dus als [ʙ]. Het lijkt misschien een logische optie, omdat het verschil tussen de “ch” en “g” natuurlijk van oorsprong stemhebbendheid is, maar ik kan je vertellen dat dit vrij zeker niet het geval is, aangezien de stemhebbende uvulaire fricatief eigenlijk best wel als een “r” klinkt en ook de uitspraak van de “r” in het Frans en het Duits.

Mijn tweede hypothese was dat de klank in “vlaggen” wordt uitgesproken als [ɣ]. De Engelstalige Wikipediapagina *Hard and soft G in Dutch* vertelde mij namelijk dat sprekers met een uvulaire fricatief de klank tussen klinkers ook kunnen uitspreken als [ɣ]. Nu is Wikipedia natuurlijk al niet een zeer betrouwbare bron, zeker de Engelstalige Wikipedia over een Nederlands onderwerp, maar toch leek deze stelling me ergens wel aannemelijk en de stelling moest toch ook ergens vandaan komen en door iemand zijn bedacht. Toen ik echter goed ging luisteren naar mijn eigen uitspraak van “vlaggen” en die van anderen, hoorde ik toch echt een uvulaire en geen velaire klank.

Mijn derde hypothese was dat het iets te maken heeft met de structuur van de syllables. Ik bedacht me namelijk dat “ch” eigenlijk niet kan voorkomen aan het begin van een lettergreep in het Nederlands, tenminste niet in van oorsprong Nederlandse woorden. Ik dacht dus dat het misschien zou kunnen dat bij “lachen” het Maximum Onset Principle, waarbij medeklinkers in het midden van een woord de neiging hebben om, zolang de fonotaxis van de taal dat toelaat, onderdeel uit te maken van de onset van de volgende lettergreep in plaats van de coda van de vorige, niet kan plaatsvinden en de “ch” dus bij de coda van de lettergreep “lach” hoort, terwijl de “g” van “vlaggen” wel bij de onset van de lettergreep “gen” hoort. Dit is tot nu toe mijn aannemelijkste optie, maar ik vraag me toch

af of het überhaupt wel mogelijk is om in gesproken taal te horen of een medeklinker bij de coda van de vorige of de onsets van de volgende lettergreep hoort.

Zoals je ziet ben ik er nog steeds niet achter hoe dit zit en het pijnigt me nog iedere dag. Mocht iemand dus het verlossende antwoord voor me hebben, laat het me dan alsjeblieft weten! Tot die tijd zal ik denk ik zachtjes tegen mezelf “lachen” en “vlaggen” blijven zeggen op de fiets en in de trein, terwijl anderen me waarschijnlijk raar zullen aankijken. Ach, het is het waard. Je moet maar wat overhebben voor je vakgebied.

Taalpuzzel 1

Manon Willems

Taalpuzzel 1

In deze puzzel is het de bedoeling dat er bij onderstaande bestaande woorden een eerste letter wordt toegevoegd, zodat het een ander bestaand woord wordt. Alle eerste letters die je invult, vormen uiteindelijk samen een woord.

1. _apen	5. _ruien
2. _gel	6. _eerdere
3. _uilen	7. _mam
4. _tappen	8. _pinnen

InTenS over de grens in...

Ghana

Sam Theunissen en Stella Punselie

Afgelopen zomer waren wij voor drie weken in Vane, een dorp in het zuidoosten van Ghana, om veldonderzoek te doen naar een taal die daar door zo'n 15.000 mensen wordt gesproken: het Avatime. Stella volgt het disciplinaire programma van de Honours Academy en doet hiervoor onderzoek naar lichaamsdelen in het Avatime. Met een experiment en verschillende taakjes probeerde zij zoveel mogelijk termen voor lichaamsdelen in het Avatime te verzamelen, met daarbij ook informatie over de vorm, de betekenis en het gebruik van die termen. Sam was bezig met haar bachelorscriptie en onderzocht aan de hand van twee experimenten of er in het Avatime een verband is tussen de levendheid en vorm van objecten/dieren en de naamwoordsklasse waarin de woorden voor deze objecten/dieren zitten. We hadden allebei het enorme geluk om met Saskia van Putten mee op reis te kunnen. Zij is een postdoc op de universiteit en begeleidde ons allebei met onze projecten. Afgelopen juni was de achtste keer dat zij Vane bezocht om onderzoek te doen en voor ons was dat ideaal; er waren al genoeg connecties van waaruit we konden beginnen met werken en we hadden iemand die precies wist hoe alles in zijn werk ging in dit Afrikaanse dorp, hier zesenhalf uur vliegen vandaan. En met die vlucht was je er nog niet. Na twee uur te hebben gewacht op het drukke Madina Station in de Ghanese hoofdstad Accra, moesten we nog in een krap en warm busje naar Ho, de hoofdstad van de Voltaregio, waar Vane ligt. Deze rit hoeft maar vier uur te duren, maar aangezien ons busje een beetje gebrekkig was en het voorin bij de chauffeur begon te flikken, duurde het voor ons een uur of zes. Toen we in Ho arriveerden, kwamen Saskia's connecties al meteen goed van pas. Drie mensen uit Vane stonden ons al op te wachten om ons naar het dorp te brengen. En eenmaal daar aangekomen had Da Adzo (Saskia's Avatime moeder en nu ook onze Avatime oma) al stew voor ons gekookt. Een warmer welkom hadden we ons niet kunnen wensen!

InTenS over de grens in...

Ghana Sam Theunissen en Stella Punselie

De eerste dagen zijn we nog niet meteen van start gegaan met onze onderzoeken. We hebben eerst even de tijd genomen om te wennen aan de nieuwe omgeving, de mensen en hun manier van leven. De omgeving was het makkelijkst om aan te wennen, gewoon omdat het er zo prachtig was dat we zouden willen dat we in Nederland hetzelfde hadden

om naar te kijken. Vanaf ons balkon keken we namelijk uit op de bergen die Vane omringen, helemaal begroeid met een jungle aan bomen. 's Ochtends vroeg, rond een uur of vijf, zes, zeven, trekt er een prachtige mist door die bomen heen. Dat uitzicht, gecombineerd met de geluiden van zingende schoolkinderen verderop in het dorp en het geblaat en gekakel van de honderden geiten en kippen die door het dorp lopen, maakte het niet zo erg om al om half zes wakker te zijn. Want dat is in Vane een normaal tijdstip om op te staan. Om vijf uur luiden er klokken en een community announcement om de inwoners te laten weten dat het tijd is om te beginnen met de dag. Men staat vroeg op om in de ochtend veel werk te kunnen doen, omdat het daar in de middag vaak te heet voor is. Verder raakten we al gauw gewend aan de Avatime begroetingen en uitspraken (in de middag begroet je elkaar bijvoorbeeld met de riedel "Ayee" "Yawee, wo klo okpasia a?" "Pasi" "Yo" "Yo"). Volwassenen vonden het hilarisch als we het Avatime op hen reageerden en waren ook altijd enthousiast om ons nieuwe woorden te leren. Kinderen raakten een stuk minder snel aan ons gewend. Voor veel van hen waren wij de eerste witte mensen die ze ooit hadden gezien. Een van de eerste dagen maakten we de fout om tussen de middag langs de scholen te lopen, een wandeling waar we nog altijd aan terugdenken als de Walk of Shame.

InTenS over de grens in...

Ghana Sam Theunissen en Stella Punselie

Achter ons begon zich namelijk een groep van zo'n twintig schoolkinderen te vormen, die ons de hele weg achterna zijn gelopen terwijl ze in koor 'witte vrouw' bleven roepen. Maar gelukkig waren er ook kinderen die op ons reageerden door alleen te huilen.

Maar goed, op een gegeven moment gingen we dus aan de slag. Hoe hebben we dat aangepakt? Met onze begroetingen en losse woorden voor bijvoorbeeld honden en bean cakes kwamen we natuurlijk niet zo ver. Gelukkig waren daar Mathias en Eli, twee jongens die ons regelmatig mee op pad namen om te zoeken naar participanten en om onze instructies voor deze mensen te vertalen naar het Avatime. Wanneer we een participant hadden gevonden, moest er altijd een beetje geïmproviseerd

worden. Het was voor veel mensen vaak het handigst als het onderzoek buiten werd afgenomen, zoals ook te zien is op de foto's. Daardoor heb je met veel dingen te maken: onhandige opzet wat betreft stoeltjes en tafels, überhaupt een gebrek aan goede meubels, veel omgevingsgeluid, omstanders die antwoorden voorzeggan, brandende zon of juist flinke regen. Ook hebben we een

keer twee dagen zonder enige vorm van stroom gezeten, waardoor we onze apparatuur niet op konden laden en niet echt aan het werk konden. De omstandigheden waren wat dat betreft niet ideaal, maar dat maakte het juist extra speciaal om hier onderzoek te mogen doen. Je bevindt je niet in een afgezonderd lab, maar midden in het dagelijks leven van de mensen die aan jouw onderzoek meedoen, en dat is echt enorm bijzonder.

InTenS over de grens in...

Ghana Sam Theunissen en Stella Punselie

Dagen waarop we veel bezig waren met onze onderzoeken, of juist urenlang tevergeefs naar participanten zochten, waren best vermoeiend. Daarom was het altijd fijn om de dag te eindigen bij Saskia en haar moeder en dochter, die ook mee op reis waren. Dan speelden we met Saskia's kindje, aten we wat haar moeder had gekookt van de inkopen die we hadden gedaan op de markt in Ho, en wisten we samen met Mathias de borden af terwijl hij ons nieuwe woorden leerde. Het was ook fijn om onze onderzoeksdagen af te wisselen met andere activiteiten. Zo gingen we minimaal een keer per week naar Ho om op zoek te gaan naar grote mango's en mooie stoffen. Zo'n middagje naar de markt was al een expeditie op zich, omdat de taxi's die we daarvoor moesten nemen levensgevaarlijk waren. Het zijn allemaal in Europa afgekeurde auto's, dus er mankeert het een en ander aan (nooit autoriemen, altijd een barst in de voorruit, en dan nog minimaal twee van de volgende opties: snelheidsmeter stuk, geen zijspiegels, geen achteruitkijkspiegel, chauffeur zonder enig besef van veiligheid of kapotte stoelen). Een enkele keer bleven we een hele dinsdag brak thuis omdat wij te moe waren en de zon te heet (we voelden ons oprecht brak en onze theorie is dat we op afstand gewoon Metermaandag in de Fuik hadden meegepakt). Ook hebben we in onze laatste week de toerist uitgehangen in het nabijgelegen dorp Amedzofe, waar we een berg hebben beklommen, door de jungle hebben geploeterd en bij een waterval uitzicht hadden op een vallei zó mooi, dat we bijna vergaten dat we ons leven ervoor hadden geriskeerd.

Er zijn maar een paar dingen die we echt niet missen. De gedroogde vis en het rauwe vlees op de markt van Ho, en hun geur, kan ons gestolen worden. Ook waren we blij toen we in Nederland weer warm konden douchen en wc-papier konden gebruiken dat niet van elastiek gemaakt leek. Maar we zijn inmiddels bijna vier maanden terug en we zullen er niet om liegen: we hebben toch een beetje heimwee.

InTenS over de grens in...

Ghana

Sam Theunissen en Stella Punselie

Heimwee naar vettig Ghanees eten als jollof rice, fufu, banku, crackers van Hup Seng en chocoladekoekjes van Perk. Heimwee naar alle mensen die ons zo lief hebben ontvangen en bij wie we altijd langs konden komen voor pretests of gewoon gezellige gesprekken. Heimwee naar aangesproken worden met Afua (Stella) en Abra (Sam) op basis van onze geboortedagen; naar palmwijn drinken uit een kalebas; naar rivierwater drinken uit een blad; naar de natuur; naar de kerkdiensten vol muziek en gezang en lieve mensen; en naar de namen die men geeft aan winkels en andere dingen als uiting van hun christelijke geloof. Dit nostalgische verhaal eindigen we dan ook graag met onze persoonlijke top 5 van deze namen:

5. Winkel: Divine Jesus Electronics
4. Bomen: God is Great & Even Jesus
3. Kapel: Holy of Holies
2. Winkel: Only the Mighty Computers
1. Op de voorruit van een bestelbusje: Jesus Satisfies Ophanes

Pluimen 1

InTenSe complimentjes

Het XVIe bestuur, omdat ze er een InTenS mooi jaar van hebben gemaakt afgelopen jaar - Het XVIIe bestuur

Alle dappere TDB'ers, omdat jullie zo hebben gestreden op het programmeertentamen - Tamara

Kirstin, Louka en Stella, voor het overnemen van de OpCo! Veel succes dit jaar! - Inge, Sam en Suzanne

In het derde jaar van mijn bachelor heb ik een half jaar stage gelopen bij Het Genootschap Onze Taal. Waarschijnlijk kennen jullie Onze Taal wel, want als je op zoek bent naar informatie over de juiste spellingswijze kom je al snel bij hun website uit. Naast hun Taaladviesdienst, hebben ze ook een maandblad: *Onze Taal*. Ik kwam bij Onze Taal terecht omdat ik graag een stage in het kader van eerstetaalonderwijs wilde doen. In 2019 stond het thema 'Het schoolvak Nederlands' centraal in hun tijdschrift en daarom konden ze mij een stageopdracht binnen dit vakgebied aanbieden. Het Genootschap Onze Taal zit in Den Haag, maar ik kon op afstand, in Nijmegen, stage lopen. Een van hun redacteurs, Peter-Arno Coppen, heeft namelijk een aanstelling bij Taalwetenschap in Nijmegen.

Mijn stageopdracht bestond uit twee onderdelen. Allereerst werd mij gevraagd een webdossier samen te stellen. Ze wilden graag een overzicht van artikelen die over het thema verschenen zijn om op hun website te plaatsen. De belangrijkste informatie moest in een lopende tekst komen te staan. In de tekst staan hyperlinks, waardoor de lezer door kan klikken naar een artikel over een onderwerp dat hij/zij interessant vindt. Om een webdossier te kunnen samenstellen, ben ik artikelen over het thema gaan zoeken en lezen. Ik vond deze artikelen in archieven van kranten en tijdschriften en op verschillende websites. Ik sloeg ze op in Endnote, zodat ik een databank van artikelen had. In Endnote kun je artikelen groeperen, wat ik heel handig vond om het overzicht te bewaren. Zo kon ik artikelen onderverdelen in subthema's zoals 'Eindexamen Nederlands' en 'Studie Nederlands'. Op basis van de belangrijkste artikelen heb ik daarna het webdossier geschreven.

Het tweede onderdeel van mijn stageopdracht was het ontwerpen en afnemen van een enquête. Door middel van deze enquête wilden wij te weten komen wat het imago van het schoolvak Nederlands onder scholieren is. Ook hoopten wij te weten te komen of bepaalde factoren (zoals de verengelsing van het onderwijs) meespelen bij de dalende instroom van studenten bij de studie Nederlands. Er zaten daarom ook vijf stellingen

over de studie in de enquête. Peter-Arno en ik herschreven vijf kernwoorden (*leuk, interessant, nuttig, saai en moeilijk*) naar stellingen zoals: 'De lessen Nederlands maken mij nieuwsgierig naar taal en literatuur'. We maakten in bepaalde stellingen ook de vergelijking met andere schoolvakken, want: vinden middelbare scholieren het vak Nederlands nu echt saai dan andere vakken? Of zeggen ze gewoon van elk vak dat ze het saai vinden? De enquête werd uitgezet onder middelbare scholieren in de bovenbouw havo/vwo. In het kort vonden wij dat scholieren het schoolvak Nederlands saai, niet moeilijk, maar wel nuttig vinden. Ze geven ook aan Nederlands saaier, minder interessant en minder leuk te vinden dan andere schoolvakken. Waarom ze het nou precies zo saai vinden? Daar zijn veel meningen over, maar er is nog geen onderzoek naar gedaan. Uit de enquête bleek daarnaast dat scholieren liever voor een Engelstalige vervolgstudie kiezen en de voorkeur geven aan een specialisatie in taal, literatuur of communicatie boven een studie Nederlands. Een link met de dalende instroom bij de studie kan op deze manier echter niet gelegd worden.

Als je uitgebreider over de enquête wilt lezen: een artikel hierover is in het novembernummer van *Onze Taal* verschenen. Ik vind het erg leuk dat het product van mijn stage nu door zoveel mensen gelezen kan worden. Als kers op de taart zijn Peter-Arno en ik bezig met het schrijven van een wetenschappelijk artikel over de enquête voor *Levende Talen Tijdschrift*.

InTenS test... chocomel

Louka van Lier en Annelieke Versteeg

Woensdag 20 november was het weer tijd voor een nieuw InTenSe test. Vorig jaar waren de pepernoten aan de beurt en om de winterse traditie voort te zetten namen we dit jaar de chocolademelk onder de loep. We hebben de volgende merken getest:

1. Halfvolle chocolademelk melkan 0,81 euro
2. Chocomel de enige echte Dark 1,85 euro
3. Chocomel de enige echte halfvol 1,59 euro
4. Spar (warmer) chocomelk 1,25 euro

Geblinddoekt hebben we onze mening over de chocomel gegeven.

1. Halfvolle chocolademelk melkan roept heel wat herinneringen van vroeger op. Het smaakt gewoon naar schoolplein, Sint-Maarten en allerlei andere grote activiteiten waarvoor de goedkoopste chocomel natuurlijk de oplossing was. Omdat dit jeugdsentiment (voor ons beiden) onbetaalbaar is, geven we deze het cijfer 10!

InTenS test... chocomel

Louka van Lier en Annelieke Versteeg

2. Chocomel de enige èchte Dark heeft een InTenSe, donkere en lekkere smaak. Dit is natuurlijk extra fijn als je heel erg van chocomel houdt, zo kan je er nog meer van genieten! Wel is de kleur van het pak enigszins misleidend, aangezien deze in werkelijkheid een stukje minder donker van kleur is. Hoewel dit dan toch een klein puntje van teleurstelling is, komt deze chocomel met een mooie 8.5 uit de test!

3. Chocomelk de enige èchte halfvol vonden wij zelf een wat te zoete nasmaak hebben. Wel was deze mooi van kleur. We vinden dat deze een plekje tussen de spar chocomel en de chocomel de enige èchte Dark verdient. Daarom krijgt deze het mooie cijfer 8!

4. Spar (warme) chocomel was lekker van smaak, maar toch ook met een iets te zoet vleugje. Echter, omdat de chocomel warm was én er melk aan toegevoegd was, vonden we eigenlijk dat deze te veel voordelen had om een eerlijke vergelijking mee te kunnen maken. Toch is er ook zeker niks mis met dit lekkere kopje van de Spar als we deze toevoegingen even wegdenken. Vooral ideaal om tussen de colleges door even op te warmen! Deze krijgt van ons het cijfer 7.5.

Al met al komt Melkan het beste uit onze test, welke wordt gevolgd door Chocomelk de enige èchte Dark. De derde plek wordt bemachtigd door Chocomelk de enige èchte halfvol, op de voet gevolgd door de Spar chocomel!

Code-mixing of toch niet?

Manon Willems

Een tijdje geleden kwam ik een stukje van een cabaretvoorstelling van cabaretier Kees Torn tegen. Hierin zingt hij een lied in het Nederlands, maar het laatste Nederlandse woord moet vertaald worden in het Engels als definitief laatste woord van de zin. Dit Engelse woord is qua uitspraak gelijk aan een ander Nederlands woord en de Nederlandse betekenis van dit woord moet in de zin gebruikt worden voor de juiste interpretatie. Hij legt het zelf op een taalwetenschappelijke manier uit: “Het laatste woord is steeds het semantische equivalent van het voorlaatste woord, maar fonetisch de continuering van de syntax.”

Om het wat duidelijker te maken, is hieronder een coupletje van zijn lied weergegeven. Het dikgedrukte woord is steeds de Engelse vertaling van het woord wat daarvoor staat. Het cursieve woord is het Nederlandse woord wat bedoeld wordt in de zin en wat hetzelfde klinkt als het Engelse woord. Het cursieve woord is dus hoe het woord geïnterpreteerd moet worden in de zin.

Terwijl ik mijn vriendin met een stuk taart <i>pie</i>	paai
En naar een blonde haarlok kijk die ik <i>I</i>	aai
Vraag ik hoe zij het vindt, waarop zij zucht <i>sigh</i>	saai
Ik denk dat ik de was maar even droog <i>dry</i>	draai
Er wordt dus wel gebruik gemaakt van Engelse woorden, maar voor de interpretatie van de zinnen worden enkel Nederlandse woorden gebruikt.	

Hij heeft hier ook nog enkele variaties op gemaakt. Soms wordt het Engelse woord in het Nederlands namelijk ineens twee woorden. Een paar voorbeelden hiervan:

Zijn vrouw is weggelopen en meneer <i>mister</i>	mist d'r
Ik geloof niet dat het er vandaag <i>today</i>	toe deed
In welke stad <i>city</i>	zit 'ie

Code-mixing of toch niet?

Manon Willems

Dit heeft hij ook met het Duits en het Frans geprobeerd:

Wat zou je ervan vinden als ik zoals jij *du*

Wat staat dat glas *verre*

Sorry dat ik zo over mijn zus *soeur*

**doe
ver
zeur**

Vervolgens heeft hij het ook zo gedaan dat het nieuwe Nederlandse woordje wat ontstaan is uit de Engelse vertaling opnieuw wordt vertaald naar het Engels om zo opnieuw een woord te krijgen wat dan de zin echt afmaakt, zoals in onderstaand voorbeeld:

De economie ligt in de Verenigde Staten *States (steeds) still (stil)*

Misschien ken je het stuk toevallig al, misschien ook nog niet. Maar het fragment is gewoon te vinden op YouTube, dus het is zeker de moeite waard om het te bekijken.

Pluimen 2

InTenSe complimentjes

Iedereen die in de groepswhatsapp samenvattingen stuurt of vragen beantwoordt, y'all the real ones - Maartje

Fleur, omdat ze altijd op tijd leuke TWeetjes voor de nieuwsbrief maakt :) - Laura

Het XVIIe bestuur, omdat ze al een paar maanden heel lekker bezig zijn met besturen en we erg benieuwd zijn naar de tweede helft van hun bestuursjaar. - het XVIe bestuur

Oplossing:

[illegible]

G	C	O	D	E	S	W	I	T	C	H	I	N	G
E	N	F	L	I	N	G	U	I	S	T	I	E	K
I	U	I	L	A	A	T	N	E	R	A	B	E	G
F	N	I	V	J	N	S	Y	N	T	A	X	I	S
O	I	E	F	R	E	I	G	O	L	O	N	O	F
S	V	N	E	R	E	M	M	A	R	G	O	R	P
O	E	G	A	T	S	W	R	A	D	B	O	U	D
L	R	U	U	T	C	U	R	T	S	M	O	O	B
I	S	E	M	A	N	T	I	E	K	E	S	P	
F	I	B	A	L	G	N	I	L	V	T	D	A	A
L	T	N	I	J	M	E	G	E	N	L	G	E	A
A	E	I	G	O	L	O	F	R	O	M	A	N	R
A	I	K	E	I	T	A	M	G	A	R	P	A	S
T	T	E	S	Y	L	A	N	A	L	A	A	T	T

BOOMSTRUCTUUR
CODE-SWITCHING
FONOLOGIE
GEBAREN TAAL
LINGLAB
LINGUISTIEK
MORFOLOGIE
NIJMEGEN
PAARS
PRAGMATIEK
PROGRAMMEREN
RADBOUD
SEMANTIEK
STAGE
SYNTAXIS
TAALANALYSE
TAALVERVERVING
UNIVERSITEIT

Bij deze puzzel is het de bedoeling dat bij elk woord één letter wordt vervangen, zodat er een ander woord ontstaat. Dit gaat als volgt: bij het eerste woord moet de eerste letter vervangen worden door een andere letter, bij het tweede woord de tweede letter, bij het derde woord de derde letter, enzovoort. De elf nieuwe letters moeten achter elkaar gelezen een woord opleveren.

1.	Pokken	_okken
2.	Pennen	p_nnen
3.	Meten	me_en
4.	Kansen	kan_en
5.	Boerin	boer_n
6.	Kappen	kappe_
7.	Verwerpen	verwer_en
8.	Middagkrant	middagk_ant
9.	Kinderstep	kinderst_p
10.	Paardenstel	paardenst_l
11.	Slakkenhuid	slakkenhui

Diner Rouler

Louka van Lier

Ook dit jaar was Diner Rouler weer een succes! Onder andere Elsa en ik hebben daar natuurlijk voor gezorgd. We hebben al onze kookkunsten uit de kast gehaald en (hopelijk) een lekkere maaltijd verzorgd. Van horen zeggen heb ik gehoord dat ook de andere koks er een groot succes van hebben gemaakt.

Het begon natuurlijk allemaal met de nodige voorbereidingen, die nog verbaazingwekkend soepel gingen! Gelukkig waren mijn huisgenootjes daarbij zo lief om mij te vertrouwen dat we er niet een al te grote zooi van zouden maken en mochten we de gasten op het mooie Galgenveld ontvangen. Groepje voor groepje kwamen de lieve Intensievelingen binnenlopen en hebben we er een ontzettend gezellige avond van gemaakt. Ter compensatie van het feit dat wij zelf niet hoefden te fietsen, hebben we van ons diner maar een heuse wereldreis gemaakt. Om in de Mexicaanse sfeer te komen begonnen we de avond met miniwrapjes. Door middel van verschillende soorten smaken (die we zelf ook nog nooit hadden uitgetprobeerd) hebben we een goed gevulde tafel opgedekt. Zo hebben we besloten dat de combinaties (vegetarische)kip-pesto, humus-zongedroogde tomaatjes en avocado-kaas-sla-mais vanaf nu vaker op ons menu zullen staan. Daarna gingen we verder naar Italië, waar we twee verschillende soorten lasagne hebben bereid. Een hiervan zonder en eentje met ananas (oftewel de zogenaamde 'normale' en 'niet-normale' lasagne volgens onze gasten). Gelukkig vielen beiden in de smaak en blijven we volhouden dat ook ananas haar plekje in lasagne verdient.

Als laatst eindigden we in Griekenland, waar kwarktaart blijkbaar haar oorsprong vindt. Ook dit was niet zomaar kwarktaart, want bij gebrek aan een taartvorm besloten we om deze in whisky-glazen (kwestie van prioriteiten) te serveren. Dit zag er eigenlijk juist wel erg culinair uit, dus ook dit idee zal voortaan doorgezet worden.

Al met al was het een erg gezellige en lekkere avond. Om deze nog leuker af te sluiten dan die al was hebben we bij Van Ouds nageborreld en gediscussieerd over wie nu echt het lekkerste gegeten had. Conclusie: niemand is iets tekortgekomen en het was een avond die zeker weer voor herhaling vatbaar is!

Een Hoop Taal

Helen de Hoop

Je regent

Dé manier om tegenwoordig je ervaringen in een andere stad te delen op Twitter is door het direct aanspreken van de plaats in kwestie. Met het uitdelen van een compliment of een sneer aan de stad breng je je volgers in een handomdraai op de hoogte van je avonturen in den vreemde. Een paar voorbeelden: “EMMEN je bent lelijk en je mensen ook!! JULLIE STINKEN”, “Amsterdam, je bent gezellig!”, “Amsterdam, je bent druk”, “Amsterdam, je ruikt naar kebab”, “Amsterdam, je bent best lekker. Qua weer”, “Amsterdam, je werkt vandaag behoorlijk op mijn zenuwen!” Lezers van zo’n tweet hebben direct door dat het om een eigen ervaring van de twitteraar ter plaatse gaat en dat ze niet terecht zijn gekomen op het Twitteraccount van de VVV. Wat nu zo bijzonder is aan dit soort tweets (dat weet ik omdat ik er met een paar collega’s onderzoek naar doe), is dat de grammatica van het Nederlands er echt mee opgerekt kan worden. Bovenstaande voorbeelden kunnen vrij gemakkelijk vervangen worden door beschrijvende zinnen in de derde persoon: *Amsterdam is gezellig en druk, Amsterdam ruikt naar kebab en Amsterdam is lekker, maar werkt wel op m’n zenuwen*. Die laatste tweet over Amsterdam had in het origineel nog een vervolg: “Amsterdam, je werkt vandaag behoorlijk op mijn zenuwen! Zullen we afspreken dat we vanaf vannmiddag lief voor elkaar zijn?” (de spelfout komt ook uit de oorspronkelijke tweet). Dat laatste wordt in de derde persoon een stuk vreemder: *Amsterdam en ik hebben afgesproken dat we vanaf vanmiddag lief voor elkaar zijn*. Hiermee wordt Amsterdam gepersonifieerd, alsof je afspraken kunt maken met een plaats. Maar er is nog meer aan de hand. Ook al worden de plaatsen in ons corpus aangesproken als personen, ze behouden de cruciale eigenschappen van plaatsen. Je kunt er bijvoorbeeld wonen of studeren. Dus een twitteraar die wel in Amsterdam zou willen wonen, schrijft: “Amsterdam, je was weer eens heerlijk. Ik wil in je wonen.” En als je in Tilburg gaat studeren, wordt dat: “Tilburg, jij gaat mij nog vaak zien. Want ik ga communicatie in jou studeren. YESSSSSSSS”. Dit zijn al tame-

lijk vreemde constructies, maar het kan nog gekker. Sommige semantici beweren dat alle werkwoorden een spatio-temporeel argument hebben, dat verwijst naar het hier en nu van de spreker, als het niet expliciet wordt uitgedrukt in de zin. Een zin als “Je moeder heeft gebeld” wordt geïnterpreteerd als “Je moeder heeft (naar hier) gebeld” en “Het regent” als “Het regent (hier en nu)”. Het grammaticale subject van regenen kan in het Nederlands alleen het zijn, dat nergens naar verwijst. Niemand zal ontkennen dat de zinnen *Dat regent* en *Tilburg regent* ongrammaticaal zijn, om nog maar niet te spreken van *Hij regent*, *Wij regenen* of *Je regent*. Maar in ons Twittercorpus van plaatsen die worden aangesproken, komt die laatste zin toch enkele keren voor. Eén voorbeeld: “Venlo, je regent en je bussen rijden niet. Je doet er alles aan om me hier niet meer thuis te voelen. #geefmijmaarAmsterdam”. Het lijkt erop dat het persoonlijk voornaamwoord van de tweede persoon hier expliciet gebruikt wordt om te verwijzen naar het spatio-temporele argument, namelijk de plaats die wordt aangesproken. Terwijl *Venlo regent* gezien moet worden als ongrammaticaal, is “Venlo, je regent” wel grammaticaal, omdat het zoveel betekent als: *Ik ben nu in Venlo en daar regent het*. Voordat ik op mijn vierde naar het lelijke Emmen verhuisde, woonde ik in het evenmin populaire Tilburg: “Tilburg, je bent de mooiste al niet, en dan ga je ook nog lopen regenen. Niet chill”. Prachtig dat dit kan in het Nederlands.

InTenS

Studievereniging Taalwetenschap

Adres:	Erasmusplein 1 Afd. Taalwetenschap 6525 HT Nijmegen
Website:	http://intens.ruhosting.nl
E-mail:	intens@student.ru.nl
Kamernummer:	E9.27
Bankrekening:	NL64 RABO 0322 5612 48 Nijmegen
KvK:	09139178

Bestuur

Voorzitter:	Laura Ermers
Secretaris:	Elsa Opheij
Penningmeester:	Jorrit Visser
Commissaris Externe	
Betrekkingen:	Maartje van de Beek

Publicatiecommissie

Voorzitter: Laura Ermers

Leden: Simon Claassen
Sam Theunissen
Manon Willems
Floor van Heerwaarden
Yfke de Jong
Louka van Lier
Annelieke Versteeg
Michelle Kleinherenbrink
Fleur Hartskeerl
Marjolein van Hoften
Jillis Jansen

Activiteitencommissie

Voorzitter: Sam van de Putte

Leden: Pim Klaassen
Simon Claassen
Elsa Opheij
Jorrit Visser
Maartje van de Beek
Samuel Croes
Emma Geraerds
Jillis Jansen